

WSPÓŁPRACA POLICYJNA

Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol) jest centralnym filarem szerszej europejskiej struktury bezpieczeństwa wewnętrznego. Współpraca i strategie polityczne w dziedzinie egzekwowania prawa są wciąż rozwijane ze szczególnym naciskiem na zwalczanie terroryzmu, cyberprzestępczości oraz innych poważnych i zorganizowanych form przestępczości. Głównym celem jest bezpieczniejsza Europa z korzyścią dla wszystkich mieszkańców UE, zgodnie z prawami podstawowymi i przepisami o ochronie danych, o co wielokrotnie postulował Parlament.

PODSTAWA PRAWNA

Artykuły 33 (współpraca celna), 87, 88 i 89 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

CELE

Skuteczna współpraca policyjna stanowi jeden z kluczowych czynników pozwalających uczynić z Unii Europejskiej przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości opartą na poszanowaniu praw podstawowych. Transgraniczna współpraca organów ścigania – obejmująca policję, służby celne i inne organy egzekwujące prawo – ma na celu zapobieganie przestępstwom w całej Unii Europejskiej oraz ich wykrywanie i ściganie. W praktyce współpraca ta dotyczy przede wszystkim poważnych przestępstw (takich jak przestępczość zorganizowana, handel narkotykami, pranie pieniędzy, podrabianie euro, handel ludźmi i cyberprzestępczość) oraz terroryzmu. Europol jest organem ścigania Unii Europejskiej.

OSIĄGNIĘCIA

A. Początki

Współpraca policyjna między państwami członkowskimi rozpoczęła się w 1976 r. za pośrednictwem tzw. grupy TREVI, tj. międzyrządowej sieci przedstawicieli ministerstw sprawiedliwości i spraw zagranicznych. W traktacie z Maastricht doprecyzowano następnie kwestie będące przedmiotem wspólnego zainteresowania, które uzasadniały współpracę policyjną (terroryzm, narkotyki i inne formy przestępczości międzynarodowej). Ustanowiono w nim również zasadę utworzenia „Europejskiego Urzędu Policji” (Europolu), który początkowo przybrał postać Jednostki Europolu ds. Narkotyków. Konwencję o Europolu podpisano 26 lipca 1995 r., chociaż Urząd oficjalnie rozpoczął działalność dopiero 1 lipca 1999 r. na podstawie szerszych

uprawnień nadanych przez traktat z Amsterdamu (podpisany 2 października 1997 r.). Współpraca policyjna rozwijała się jednak już przed powstaniem Europolu. Wraz ze stworzeniem w 1985 r. strefy Schengen, która obejmowała początkowo tylko garstkę państw członkowskich, współpraca policyjna stała się już faktem (zob. również [4.2.4](#)). Wraz z wejściem w życie traktatu z Amsterdamu dorobek Schengen – w tym aspekty współpracy policyjnej – włączono do prawa UE, ale w ramach „trzeciego filara” współpracy międzyrządowej. To samo podejście międzyrządowe zastosowano w przypadku środków współpracy policyjnej przyjętych przez niewielką liczbę państw członkowskich w ramach konwencji z Prüm, która zawierała przepisy dotyczące wymiany danych o DNA, odciskach palców i pojazdach. Konwencję z Prüm wdrożono w całości na szczeblu UE w drodze [decyzji Rady 2008/615/WSiSW z 23 czerwca 2008 r.](#)

B. Obecne struktury instytucjonalne

Ramy instytucjonalne znacząco uproszczono na mocy Traktatu z Lizbony (TFUE): większość środków współpracy policyjnej jest obecnie przyjmowana w ramach zwykłej procedury ustawodawczej (współdecyzja) i podlega kontroli sądowej ze strony Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Jednak – nawet zostawiając po jednej stronie szczególne cechy przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości (tj. z wyjątkiem Irlandii i Danii, zob. protokoły nr 21 i 22 do TFUE) i uprzywilejowaną rolę parlamentów narodowych (protokoły 1 i 2) – współpraca policyjna, wraz ze współpracą sądowniczą w sprawach karnych, nie została w pełni włączona do ram wspólnotowych i zachowuje część swoich pierwotnych cech:

- Komisja dzieli prawo inicjatywy z państwami członkowskimi, pod warunkiem że reprezentują one jedną czwartą członków Rady (art. 76 TFUE);
- w zakresie środków współpracy operacyjnej, które są przyjmowane jednogłośnie przez Radę, zasięga się jedynie opinii Parlamentu. W przypadku braku jednomyślności w Radzie grupa co najmniej dziewięciu państw członkowskich może wspólnie pracować w oparciu o zasadę wzmocnionej współpracy. W takim przypadku Rada Europejska zawieszona procedurę w celu osiągnięcia konsensusu (mechanizm ten nazywany jest „hamulcem bezpieczeństwa”, art. 87 ust. 3 TFUE).

C. Główne akty ustawodawcze dotyczące współpracy policyjnej przyjęte w ramach zwykłej procedury ustawodawczej

- [Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/40/UE](#) z dnia 12 sierpnia 2013 r. dotycząca ataków na systemy informatyczne i zastępująca decyzję ramową Rady 2005/222/WSiSW (zwana również dyrektywą o cyberprzestępczości). Państwa członkowskie były zobowiązane włączyć tę dyrektywę do prawa krajowego do 4 września 2015 r.
- [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2015/2219](#) z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania (CEPOL) oraz zastępujące i uchylające decyzję Rady 2005/681/WSiSW, stosowane od 1 lipca 2016 r.
- [Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2016/681](#) z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie wykorzystywania danych dotyczących przelotu pasażera

(danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania. Państwa członkowskie były zobowiązane włączyć tę dyrektywę do prawa krajowego do 25 maja 2018 r.

- [Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2016/1148](#) z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych na terytorium Unii. Państwa członkowskie były zobowiązane włączyć tę dyrektywę do prawa krajowego do 9 maja 2018 r.
- [Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2017/541](#) z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie zwalczania terroryzmu i zastępująca decyzję ramową Rady 2002/475/WSiSW oraz zmieniająca decyzję Rady 2005/671/WSiSW. Państwa członkowskie były zobowiązane włączyć tę dyrektywę do prawa krajowego do 8 września 2018 r.
- [Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) nr 2021/555](#) z dnia 24 marca 2021 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni.
- [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2018/1726](#) z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), zmiany rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylecia rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, stosowane od 11 grudnia 2018 r.
- [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2018/1862](#) z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, zmiany i uchylecia decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1986/2006 i decyzji Rady i Komisji 2010/261/UE, stosowane najpóźniej od 28 grudnia 2021 r.
- [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2019/818](#) z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności systemów informacyjnych UE w obszarze współpracy policyjnej i sądowej, azylu i migracji oraz zmieniające rozporządzenia (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1862 i (UE) 2019/816.
- [Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2019/1153](#) z dnia 20 czerwca 2019 r. ustanawiająca zasady ułatwiające korzystanie z informacji finansowych i innych informacji w celu zapobiegania niektórym przestępstwom, ich wykrywania, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie lub ich ścigania oraz uchylająca decyzję Rady 2000/642/WSiSW. Państwa członkowskie były zobowiązane włączyć tę dyrektywę do prawa krajowego do 1 sierpnia 2021 r.
- [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2021/784](#) z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie przeciwdziałania rozpowszechnianiu w internecie treści o charakterze terrorystycznym, które będzie miało zastosowanie od 7 czerwca 2022 r.

- [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2022/991](#) z dnia 8 czerwca 2022 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/794 w odniesieniu do współpracy Europolu z podmiotami prywatnymi, przetwarzania danych osobowych przez Europol w celu wspierania postępowań przygotowawczych oraz roli Europolu w zakresie badań naukowych i innowacji (zastosowanie od 28 czerwca 2022 r.).
- [Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2022/2555](#) z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii, zmieniająca rozporządzenie (UE) nr 910/2014 i dyrektywę (UE) 2018/1972 oraz uchylająca dyrektywę (UE) 2016/1148 (dyrektywa NIS 2). Państwa członkowskie były zobowiązane włączyć tę dyrektywę do prawa krajowego do 18 października 2024 r.
- [Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2022/2557](#) z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie odporności podmiotów krytycznych i uchylająca dyrektywę Rady 2008/114/WE (dyrektywa CER). Państwa członkowskie były zobowiązane włączyć tę dyrektywę do prawa krajowego do 18 października 2024 r.
- [Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2023/977](#) z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie wymiany informacji między organami ścigania państw członkowskich i uchylająca decyzję ramową Rady 2006/960/WSiSW; Państwa członkowskie były zobowiązane włączyć tę dyrektywę do prawa krajowego do 12 grudnia 2024 r.
- [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2023/2131](#) z dnia 4 października 2023 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 oraz decyzji Rady 2005/671/WSiSW w odniesieniu do cyfrowej wymiany informacji w sprawach związanych z terroryzmem.

D. Agencje i inne organy współpracy policyjnej

1. Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol)

[Europol](#) jest agencją, której głównym celem jest podniesienie poziomu bezpieczeństwa w Europie. Wspiera ona państwa członkowskie w walce z terroryzmem, cyberprzestępczością oraz innymi poważnymi przestępstwami i przestępczością zorganizowaną. Europol współpracuje również z wieloma krajami partnerskimi spoza UE i z organizacjami międzynarodowymi. Agencja pełni rolę ośrodka wspierającego operacje organów ścigania oraz jest centrum informacyjnym na temat działalności przestępczej.

Rozwinięte na szeroką skalę siatki przestępcze i terrorystyczne stanowią poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa wewnętrznego UE i jej obywateli. Bezpieczeństwu najbardziej zagrażają: terroryzm, międzynarodowy handel narkotykami, pranie pieniędzy, oszustwa zorganizowane, fałszowanie euro i handel ludźmi.

Aby reagować na te zagrożenia, Europol utworzył kilka jednostek wyspecjalizowanych:

- Europejskie Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością wzmacnia odpowiedź organów ścigania na cyberprzestępczość w UE, a przez to pomaga w ochronie mieszkańców Europy, przedsiębiorstw i rządów przed przestępczością w internecie;

- Europejskie Centrum Zwalczenia Przemytu Migrantów wspiera państwa członkowskie w wykrywaniu i rozbijaniu złożonych i zaawansowanych siatek przestępczych zajmujących się przemytem migrantów;
- Europejskie Centrum ds. Zwalczenia Terroryzmu, które stanowi centrum operacyjne i ośrodek wiedzy fachowej odzwierciedlający rosnącą potrzebę wzmocnienia odpowiedzi UE na terroryzm;
- Europejskie Centrum Zwalczenia Poważnej i Zorganizowanej Przeszeczności zapewnia wsparcie operacyjne dla dochodzeń państw członkowskich w priorytetowych sprawach związanych z poważną i zorganizowaną przeszecznością;
- Intellectual Property Crime Coordinated Coalition (koalicja na rzecz zwalczenia łamania praw własności intelektualnej), która zapewnia wsparcie operacyjne i techniczne organom ścigania i innym partnerom;
- Europejski Ośrodek ds. Przeszeczności Gospodarczej i Finansowej jest centrum operacyjnym wspierającym państwa członkowskie w toczących się sprawach dotyczących przeszeczstw finansowych i gospodarczych;
- FIU.NET, które jest zdecentralizowaną i złożoną siecią komputerową wspierająca jednostki analityki finansowej w UE w walce z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu;
- Unijna jednostka ds. zgłaszania podejrzanych treści w internecie, która wykrywa i bada złośliwe treści w internecie i sieciach mediów społecznościowych.

Europol powołano na mocy rozporządzenia w sprawie Europolu. Ma on siedzibę w Hadze (Holandia). Europol sporządza kilka sprawozdań, takich jak sprawozdanie dotyczące sytuacji i tendencji w zakresie terroryzmu w UE ([sprawozdanie TE-SAT](#)), ocenę zagrożenia poważną i zorganizowaną przeszecznością ([sprawozdanie SOCTA](#)), ocenę zagrożenia wykorzystaniem internetu przez zorganizowane grupy przeszeczne ([IOCTA](#)) oraz [przegląd roczny](#). Europol opublikował najnowsze sprawozdanie [SOCTA](#) w kwietniu 2021 r., najnowsze sprawozdanie [TE-SAT](#) w czerwcu 2023 r., a najnowszą ocenę [IOCTA](#) w lipcu 2023 r.

Aby zwiększyć publiczną odpowiedzialność agencji, na mocy rozporządzenia w sprawie Europolu utworzono grupę ds. wspólnej kontroli parlamentarnej (GWKP) tej agencji. W art. 88 TFUE przewidziano kontrolę działań Europolu przez Parlament Europejski wraz z parlamentami narodowymi. Na podstawie art. 51 rozporządzenia w sprawie Europolu GWKP „monitoruje pod względem politycznym działania Europolu służące realizacji jego zadań, w tym wpływ tych działań na podstawowe prawa i wolności osób fizycznych”. [13. posiedzenie GWKP](#) odbyło się 20 i 21 września 2023 r. w Brukseli.

W maju 2022 r. [Parlament](#) i [Rada](#) przyjęły nowe rozporządzenie zmieniające mandat Europolu. [Zmienione rozporządzenie w sprawie Europolu](#) weszło w życie 28 czerwca 2022 r. Nowe rozporządzenie w sprawie Europolu obejmuje usprawnienia w zakresie badań naukowych i innowacyjności, przetwarzania dużych zbiorów danych, współpracy z podmiotami prywatnymi i państwami nienależącymi do UE, współpracy z Prokuraturą Europejską oraz sposobu wprowadzania nowych wpisów do

Systemu Informacyjnego Schengen na podstawie informacji pochodzących z państw trzecich, gdyż Europol może teraz sugerować państwom członkowskim wprowadzanie wpisów. Dyrektor wykonawczy Europolu może również występować o wszczęcie krajowego postępowania przygotowawczego w sprawie przestępstw, które mają wpływ na wspólny interes objęty unijną polityką, nawet jeśli nie są to przestępstwa transgraniczne;

2. Agencja Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania (CEPOL)

[CEPOL](#) jest agencją zajmującą się opracowywaniem, wdrażaniem i koordynacją szkoleń dla funkcjonariuszy organów ścigania. Przyczynia się do zwiększenia bezpieczeństwa w Europie przez ułatwianie współpracy i dzielenia się wiedzą między funkcjonariuszami organów ścigania państw członkowskich, a do pewnego stopnia z państw nienależących do UE, w kwestiach wynikających z priorytetów UE w dziedzinie bezpieczeństwa; w szczególności dotyczy to współpracy i wymiany informacji w ramach cyklu polityki unijnej dotyczącej poważnej i zorganizowanej przestępczości. Na mocy rozporządzenia w sprawie CEPOL-u powołano Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy i Szkolenia w Dziedzinie Egzekwowania Prawa. Ma siedzibę w Budapeszcie (Węgry).

3. Stały Komitet Współpracy Operacyjnej w zakresie Bezpieczeństwa Wewnętrznego (COSI)

Zgodnie z art. 71 TFUE „w ramach Rady ustanawia się stały komitet w celu zapewnienia wewnątrz Unii wspierania i wzmocnienia współpracy operacyjnej w zakresie bezpieczeństwa wewnętrznego. Z zastrzeżeniem art. 240 ułatwia on koordynację działań właściwych organów państw członkowskich. Przedstawiciele zainteresowanych organów i jednostek organizacyjnych Unii mogą uczestniczyć w pracach komitetu. Parlament Europejski oraz parlamenty narodowe są informowane o pracach komitetu”. COSI ustanowiono na mocy [decyzji Rady z dnia 25 lutego 2010 r.](#) w sprawie ustanowienia stałego komitetu współpracy operacyjnej w zakresie bezpieczeństwa wewnętrznego (2010/131/UE).

4. Centrum Analiz Wywiadowczych UE

Centrum Analiz Wywiadowczych UE (INTCEN) zasadniczo nie stanowi organu współpracy policyjnej, ponieważ jest częścią Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych i zajmuje się wyłącznie analizami strategicznymi. INTCEN przyczynia się jednak do tej współpracy, ponieważ na podstawie informacji dostarczanych przez służby wywiadowcze, wojskowe, dyplomatyczne i policyjne opracowuje oceny zagrożeń. INTCEN może również wnieść cenny wkład operacyjny przez dostarczanie np. ogólnounijnych informacji o celach, motywach i ruchach terrorystów.

ROLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

Parlament odegrał kluczową rolę w kształtowaniu prawodawstwa UE w dziedzinie współpracy policyjnej, nadając bezpieczeństwu mieszkańców UE priorytet polityczny. Ponadto w ramach zwykłej procedury ustawodawczej prowadził – na równi z Radą – działania zmierzające do poprawy tej współpracy.

Głównym narzędziem współpracy policyjnej jest Europol, który stanowi jeden z filarów szerszej europejskiej struktury bezpieczeństwa wewnętrznego. W ramach reformy Europolu Parlament aktywnie popierał większą kontrolę parlamentarną i usprawnienie zasad dotyczących ochrony danych. [Parlament był zaangażowany](#) (w ramach zwykłej procedury ustawodawczej) w umacnianie mandatu Europolu zgodnie z [wnioskiem Komisji](#) przyjętym 9 grudnia 2020 r. Nowy mandat umożliwi Europolowi przetwarzanie dużych zbiorów danych i opracowywanie nowych technologii odpowiadających potrzebom organów ścigania. Wzmacnia też ramy ochrony danych Europolu i nadzór parlamentarny. Zmienione rozporządzenie w sprawie Europolu weszło w życie w czerwcu 2022 r.

Podczas różnych debat na temat zwalczania terroryzmu i wolności słowa Parlament potępił ataki terrorystyczne w Europie i na całym świecie oraz zaapelował o jedność i zdecydowaną reakcję. Parlament zaapelował również o dodatkowe wysiłki na rzecz propagowania podstawowych wolności i integracji oraz odniósł się do potrzeby pilnego zajęcia się internetowymi aspektami radykalizacji postaw i nawoływania do nienawiści.

17 grudnia 2020 r. Parlament przyjął [rezolucję](#) w sprawie zaproponowanej przez [Komisję](#) 24 lipca 2020 r. strategii Unii na rzecz unii bezpieczeństwa na lata 2020–2025. W strategii tej proponuje się opracowanie w ciągu najbliższych pięciu lat narzędzi i środków, które zapewnią bezpieczeństwo w naszym środowisku fizycznym i cyfrowym, w tym zwalczanie terroryzmu i przestępczości zorganizowanej, zapobieganie zagrożeniom hybrydowym i ich wykrywanie, zwiększanie odporności infrastruktury krytycznej, propagowanie cyberbezpieczeństwa oraz wspieranie badań naukowych i innowacji.

6 października 2021 r. Parlament przyjął [rezolucję](#) w sprawie sztucznej inteligencji (SI) w prawie karnym i jej stosowania przez policję i organy wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych. Posłowie do PE zwrócili uwagę na ryzyko stronniczości algorytmicznej w zastosowaniach SI i podkreślili potrzebę nadzoru ze strony człowieka, aby zapobiegać dyskryminacji. Zwrócili się także o przyjęcie moratorium na korzystanie z systemów rozpoznawania twarzy do działań organów ścigania.

Parlament uczestniczy w ocenie i kontroli następujących inicjatyw oraz przeprowadzi przegląd odnośnych wniosków ustawodawczych:

- komunikat Komisji zatytułowany [„Plan dla UE w dziedzinie zwalczania terroryzmu: przewidywanie, zapobieganie, ochrona i reagowanie”](#) przyjęty 9 grudnia 2020 r.;
- opracowana przez Komisję [„Nowa strategia UE w dziedzinie cyberbezpieczeństwa”](#), którą opublikowano 16 grudnia 2020 r. i w której zaproponowano nowe przepisy zwiększające odporność fizycznych i cyfrowych podmiotów krytycznych;
- Opracowana przez Komisję [„Strategia na rzecz zwalczania przestępczości zorganizowanej na lata 2021–2025”](#), którą przedstawiono 14 kwietnia 2021 r.
- Komunikat Komisji w sprawie [unijnego planu działania na rzecz zwalczania nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i przestępczości zorganizowanej](#), przyjęty 18 października 2023 r.

Aby zapewnić lepszą współpracę organów ścigania w całej UE w oparciu o nowoczesny zbiór przepisów, 8 grudnia 2021 r. Komisja [zaproponowała unijny kodeks współpracy policyjnej](#), który usprawni obecną mozaikę różnych narzędzi UE i wielostronnych umów o współpracy. Proponowane środki obejmują zalecenie w sprawie operacyjnej współpracy policyjnej, nowe przepisy dotyczące wymiany informacji między organami ścigania w państwach członkowskich oraz zmienione przepisy dotyczące zautomatyzowanej wymiany danych na potrzeby współpracy policyjnej w ramach konwencji z Prüm. Parlament uczestniczy w zatwierdzaniu proponowanych środków.

Parlament przygotowuje obecnie sprawozdania i rezolucje na następujące tematy: zapobieganie handlowi ludźmi i zwalczanie tego procederu oraz ochrona jego ofiar; zapobieganie przemocy wobec kobiet i przemocy domowej oraz zwalczanie jej; cyberprzemoc; niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych w internecie; cyberprzestępczość i cyberbezpieczeństwo; pranie pieniędzy i finansowanie terroryzmu; europejski nakaz wydania dowodów dotyczący elektronicznego materiału dowodowego w sprawach karnych i europejski nakaz zabezpieczenia dowodów dotyczący elektronicznego materiału dowodowego w sprawach karnych; reforma przepisów dotyczących prywatności w sieci i poufności komunikacji elektronicznej; zmiana kodeksu granicznego Schengen; cyfryzacja procedur wydawania wiz; negocjacje z Interpolem; współpraca w dziedzinie ścigania przestępców; zautomatyzowana wymiana danych na potrzeby współpracy policyjnej (Prüm II); gromadzenie i przekazywanie danych pasażera przekazywanych przed podróżą; akt w sprawie sztucznej inteligencji; terroryzm i radykalizacja postaw prowadząca do przemocy; inwazyjne oprogramowanie szpiegowskie; oraz wymiana informacji i przepływów danych ze Stanami Zjednoczonymi.

Współpraca policyjna i strategie polityczne dotyczące bezpieczeństwa wewnętrznego wciąż znajdują się na etapie rozwoju, a uwaga skupia się głównie na skuteczniejszym zwalczaniu ogólnoeuropejskich zagrożeń i przestępczości oraz, zwłaszcza z punktu widzenia Parlamentu Europejskiego, na przestrzeganiu przy tym praw podstawowych i zasad ochrony danych. Chociaż przeprowadzono pełny przegląd przepisów mających zastosowanie do agencji współpracy policyjnej UE, ciągle konieczne jest podjęcie wspólnych wysiłków na rzecz dalszego wzmocnienia środków współpracy policyjnej, w szczególności w zakresie wymiany danych i dowodów między organami ścigania państw członkowskich oraz między tymi organami a agencjami UE. Parlament wezwał państwa członkowskie do wprowadzenia niezbędnych usprawnień w zakresie normalizacji technicznej w odniesieniu do jakości danych oraz do ustanowienia ram prawnych dla przyszłego podejścia do „domyślnej wymiany informacji”. W tym kontekście UE będzie musiała uważnie stawić czoła wyzwaniom związanym z nowymi technologiami, sztuczną inteligencją, szyfrowaniem i interoperacyjnością systemów informacyjnych na potrzeby ochrony granic, bezpieczeństwa i migracji.

Ponieważ zwiększa się liczba zadań i rosną oczekiwania, agencjom UE należy zapewnić odpowiednie zasoby finansowe i kadrowe.

Parlament jest obecnie pełnoprawnym podmiotem instytucjonalnym w dziedzinie polityki bezpieczeństwa wewnętrznego i powinien odgrywać większą rolę w ocenie i określaniu polityki współpracy policyjnej.

Alessandro Davoli
10/2023

